

BRASSÓ

he lyben házhoz hordva v. vidék postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 se helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetések díj kedvezmény.
Minden egye hirdetés bérletdíj: 30 k Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

118-ik szám.

Brassó, Szombat, október 13-án.

IV. évfolyam 1888.

A szászok politikája.

A „Nemzet” cikkét a szászok politikájáról átvette a „Brassó”. Azonosította-e magát ezzel a cíikkel, vagy nem, nem tudjuk. Anyanyelvi azonban tény, hogy azon cikk alaphangja a helyes megítéléséről tanuskodik, bár több helyt el is árulja a viszonyok nem ismerését.

Az a hang, mely Zay Adolf beszámolóján végigvonult, csakugyan gyűlöletet szikrázó. De ez a gyűlölet nem Meltzl Oszkár személynékre szól, hanem inkább annak az iránynak, melyet követett s annak a háttérnek, mely őt fedez. A szászok pártalakulását kevesen ismerik alaposan s ez az oka annak, hogy maga a rendesen jól informált „Nemzet” is azon véleményen van, hogy Zay oldalán a szászok kisebb része van.

Ez téves. A tény az, hogy Szeben és Brassó közt csaknem áthidalhatatlan űr van. Szeben higgadtabb, Brassó lobbanékonyabb. Szeben félig-meddig az ész, Brassó a szenvedély politikáját folytatja. Szeben — úgy tesszük — szívesen keres utat-módot, mely a testvér népeket egymáshoz közelebb hozza; Brassó a már feltaláltat is elrúgja magától. Szeben a székhely, a központ ugyan, de azért Brassó a súlypont.

Ez a tényállás. És ha ez még feltűnőbb nyilvánulásra nem került is, megmutatta ezt Szeben Meltzl megválasztásával, s felelt reá Brassó, mikor Meltzl első beszédét tartotta a parlamentben, azt, melyért Zay úgy pattog reá. Szeben helyeselte Meltzl föllépését, Brassó hirteligen tiltakozott Meltzl fölfogása ellen, s midőn alkalma nyílt reá, tüntetett egy képviselő választása által, ki elkeseredet, szenvedélyes harcot folytatott Meltzl ellen azért az ártatlan beszédért.

A vidombáki választás tüntetés volt Brassó részéről Szeben ellen. De egyuttal manifestálása is volt annak, hogy Brassó mindig azt tekintti ügye hivatott képviselőjének, a ki a legelkeseredettebb ellensége a magyarnak, melytől ők félnek.

Szebennek nem kell Zay, több alkalommal éreztette vele; Brassó isteníti. Egy kiszeriti ténynyel fogja ezt nemsokára ismét bebizonyítani, midőn a kereskedelmi kamarai

titkárságban szembe állítja Zayt, mint e téren teljesen laikust, a szász politika fővezérének, a püspöknek vejével, a kamarai-segédtitkárral, mint nem szakemberrel ugyan, de még sem annyira laikussal,

Ez látszólag kicsinyes dolog ugyan, de lényegében mély jelentőségű, mert egyértelmű Brassó és Szeben közti harc czczal. Ha Szeben állandóan meg fogja tartani a hegemoniát, úgy nekünk is van reményünk, hogy előbb-utóbb a szászok jobb útra tér s belátására jut annak, hogy az általa eddig követelt út nem helyes s első sorban önmagára nézve káros, sőt veszélyes. De akkor is Brassó nem fog velük menni. A mely perczben ily áramlat volna érezhető, Brassó elválnék s inkább magára maradna, mert vezéreit azon meggyőződés és érzet hatja át s ezt kendőzetlenül ki is jelenték egy társaságban: „nekünk nincs szükségünk a magyarokra, mi gyűlöljük a magyarokat!”

A míg ez az irány az uralkodó Brassóban — s hogy soká ez maradjon, arról ezerféle módon van gondoskodva, — addig megértésről s megegyezésről szó sem lehet.

De ha Szeben el találná veszteni a hegemoniát Brassóval szemben, akkor feltétlenül vége van a kiegyezésre vezető iránynak, — a chauvinizmus legyurja a józan okoskodást.

Ezt a különbséget s ellenkezést Brassó és Szeben közt nem látszik ismerni a „Nemzet”, melynek fölfogását különben osztjuk mi is, t. i. hogy a nemzetnek nagyobb figyelemmel kellene kísérnie a szászok beléletének egyes mozgalmait.

Ennek két előnye volna.

Először a szászok látva, hogy figyelem tárgyai, viszonzni fognák e figyelmet. Megismernék a magyar államot és nemzetet a magavalóságában. Ennek ismét az volna a következménye, hogy csakhamar kiábrándulnának azon téves hitből, hogy ők messze túlszárnyalják kulturális tekintetben a magyarságot. Ebből a balhiedelemből, túlbecsülésből ered csak merev maguk tartása.

Másodszor előnye volna ebből a szászok és oláhok közé ékelt magyarságnak, mert a nemzet megismerné legalább azt a küzdelmet, melyet e magyarság pusztá léteért folytat.

Optimizmusában annyira nem követhetjük a „Nemzet”-et, hogy elhigyük, miszerint a szászok többsége szívesen nyújt békejebbot. Mi a multból s tényekből következtetünk. De igenis arról meg vagyunk győződve, hogy a magyar nemzet minden tagja szívesen felel a multat, ha szász testvéreink őszintén, utógondolat nélkül s feltétlenül egyesülnek velünk. De itt még a Meltzl fölfogásának sem hódolunk. Ott is feltételek árnya kísért. Az egyedüli alap csak az lehet, melyet a kormányelnök Meltzlnek adott válaszában megjelölt: feltétlenül s nemcsak zengzetes szavakkal, de tettekkel is bebizonyítani, hogy csakugyan igaz és hű fiai akarnak lenni a magyar államnak és őszinte testvérei a magyar nemzetnek. Ez pedig addig nem lehet, míg a szászoknak külön nemzetiségi pártjuk van, szemben az ország összes politikai pártjaival; mert hűség és odaadás ott nem képzelhető, hol a politikai hitvallás nemzetiségi alapon nyugszik.

A „Nemzet” cikke a szászok magatartásával szemben feltétlenül békülékeny. Ez feltűnt a „Pesti Napló”-nak, mely e cikket összeköttetésbe hozza a német császár által Tiszának adott fekete sas-renddel s Bismarck gróf budapesti látogatásával.

A „Pesti Napló” fölfogása érthetetlen előttünk. Jóllehet koncedálja, hogy Taaffe azért mellőztetett, mert az osztrák németiség rovására a szlávizmusnak hódol, mégis azt sít ki, hogy Tisza és pártja üldözi az erdélyi németiséget, t. i. a szászokat.

Ugy látszik, ez esetben a „P. N.” — erdélyiesen szólva — nagyon is elvetette a súlykot. Taaffe mellőztetik, mert az osztrák németiséget elnyomja; Tisza tüntető módon kitüntetik, mert üldözi az erdélyi németeket. — A szabó meggyógyul, a csizmadia meghal a káposztától. — Taaffet büntetik, Tiszát égis magasztalják egy és ugyanazon vétekért.

A „P. N.” annak tulajdonítja a „Nemzet” szász-barát cikkét, hogy Bismarck gróf épen Budapesten volt s oly meggyőződéssel kellett elbocsátani Budapestről, „hogy most már az erdélyi szászokra paradicsomi élet vár a Tisza-kormány alatt.”

Ismételjük, a „P. N.” a fekete sasrenddel hozza összeköttetésbe a cikket. Ha e cikk

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A mult árnyai.

— Novella. —
(Folytatás.)

Lámpát gyújtott, elővett egy papírlapot, irt reá valamit, azután kitörölte, ujból irt s ujból törölte. Midőn néhány óra múlva végre elolvasta azt, a mit egy tiszta papírlapra irt, meglegedetten mosolygott. Nem volt poéta, de annál jobban tetszett neki az a költemény, a melynek megírásához az a kedves leány lelkesíté. A költemény mély értelmű vala, melyet csak ő érthet meg. Ha anyja elolvassa — a mi bizonyos — csak kedves kis udvarias versikének fogja tartani; Elvin szerelmi vallomást fog kiolvasni belőle. Épen ebben állott a nehézség, ezen gondolkodott annyit.

Bár utolsó volt talán a házban, ki pihenni tért, mégis ő volt az első, ki reggel a pinczér után csengett. Megbizta, hogy gyorsan rendeljen számára egy szép csokrot.

Türelmetlenül várta a pinczér visszajöttét, azalatt százszor is elolvassa versét, melyet már emlékezetből is elmondott. Végre megérkezett a szolga s minthogy már az indulás ideje is közeledett, a hadnagy haragosan rivalt reá:

— Vigye e csokrot a 10. számba! Mondja meg, hogy Wildmeister hadnagy ur jó reggelt kíván a fiatal kisasszonynak!

Izgatottan járt fel s alá szobájában. Látni vélte azt az örömet, melylyel Elvin a csokrot átveendi s mikor anyja haragos tekintetére gondolt, nem fojthatta el a kacagást.

Néhány percz múlva azonban a szolga visszatért — kezében a csokorral.

— Link kisasszony nem fogad el idegen férfiaktól sem csokrokat, sem leveleket! — mondá mintegy kárörvendőleg a legény, kinek jól esett, viszonzhatni a hadnagy durvaságát.

— Ki adta ezt a feleletet? — kérdé a hadnagy, közönyösséget tettetve.

— A nagyságos asszony szó nélkül vette át a csokrot, bement a szobába, melyben a kisasszony lakik s nemsokára ismét kijött az üzenettel. Valószínű tehát, hogy a kisasszony felelete ez.

— Lóduljon! — kiáltá a hadnagy, kit ingerelt a szolga gunyos magatartása.

Mihelyt ez betette az ajtót, a virágok egy hatalmas dobással a sarokba repültek. Bolond rajongónak szidta magát, ki feláldozza éji nyugalma egy botor gyermekért, mely orránál vezeteti magát anyja által — s ezzel dühösen tépte szét ezer darabkába szép versét.

Hidegen, kimért mozdulattal köszöntötte a nőt, kik az utolsó perczben léptek a hajóra. Elvin hidegen s tartózkodóan bólintott fejével, míg anyja nem is tit-

kolta idegenkedését, melyet a hadnagy teljes szívéből viszonzott.

Sajátságos összetalálkozása a véletlennek: az égboltozat beborult, a reggel komor volt, ép olyan, mint a kedélyek. Csak Olga volt vidám, mint tegnap. A hadnagy lehangoltsága még növekedett, midőn észre vette, hogy Elvin mindenütt kitér előle, tekintetét kerülí s kérdéseire csak hidegen s röviden felel. Pedig érdekében volt megtudni, vajjon a leány bensőleg a tegnapi-e még s csak akaratlanul engedelmessékedik anyja akaratának? Alig várhatta meg a pillanatot, melyben megkérdezte Elvintől, vajjon néha nincs-e terhére anyjának zsarnoksága?

A leány csodálkozva nézett reá.

— Nem vagyok zsarnokság alatt — volt a felelet. Édes anyámmal a lehető leghízelmasabb viszonyban vagyunk.

— Tehát a mit anyja tesz, mindég a kegyed kívánatára tudtával történik? — szakította őt félbe.

Elvin nem is vette észre e kérdés izgatott hangját; látta Olgát szokásos elbizakodottságával közeledni a hadnagyhoz. Ekkor arca hirtelen lángba borult, s ő dacosan félrefordulva, hogy a másik nőnek helyet csináljon, felelé:

— Miért kételkedik ön?

(Folytatása következik.)

előbb jelenik vala meg a Tisza után részeseül azon nagy kitüntetésben, értjük a „Napló” felfogását, mert így legalább ráfogható lett volna erre a hangulatsínálásra. De így megfordítva történt. Mi szükség van tehát a kormánynak most utólag mézes madzagot — a „P. N.” szerint — végighuzni a németek szája? Ez az, mit nem értünk.

Amde nem is ez az, a mi a „P. Napló” cikkében oly felfoghatatlan előttiünk. A magyar sajtó eddig kivétel nélkül helyeselte a kormány azon eljárását a nemzetiségekkel szemben, hogy a veszélyes izgatásnak eleje állott. Sőt a sajtó egy része — épen az ellenzékiek — keveselte is a kormány intézkedéseit, sőt épen a „P. N.” volt az, a mely azzal vádolta a kormányt, hogy paktálni akar a szászokkal s azért oly erélytelen velük szemben.

S most mit ír ugyanezen lap?

„A szász képviselők a magyar állammal szemben korrekt alapon álltak.”

•Tényleg Taaffe sem üldözte jobban Ausztriában a németeket, mint a hogy a Tiszai-kormány üldözte az erdélyi szászokat. S ha ezt a politikát a kormány megbánta s ha őszintén akarna egy más utra lépni, ezt bármikor inkább manifestálhatta volna, mint most, mert meglehet, hogy gróf Bismarck Herbert elragadtatva vett tudomást e cikkről s azzal a meggyőződéssel térhet vissza, hogy most már az erdélyi szászokra paradicsomi élet vár a Tisza-kormány alatt: de az egész közvélemény, a mely ismeri az előzményeket s a mely egyáltalában nem tud lelkesedni a „Schulvereinos” elégtelenségeikért, s mely ép úgy nem tudta helyeselni azt az üldöző politikát és merev elutasítást, melyet a kormány a szászokkal szemben éveken át követett, csak mosolyoghat, avagy pirulhat a felett, hogy a kormány felfogásában beállt hirtelen fordulat oly frappánsul összeesik a fekete sasrenddel, Bismarck Herbert látogatásával és az osztrák miniszterelnök mellőztetésével.

Tehát a kormány eddig üldözte az erdélyi szászokat! — Vajjon mikor irt a „P. N.” komolyan? Akkor-e, mikor erélytelenséget lobbantott a kormány szemére, avagy most, mikor azzal vádolja, hogy évek óta üldözi az erdélyi szászokat? Melyik felfogása felel meg politikai tendenciájának: az-e, mikor Apponyi felelt Meltzinek s bizony nem a legkíméletesebb módon s a „P. N.” ezt feltétlenül helyeselte, vagy a mostani?

Azzal mi rég tisztában vagyunk, hogy az ellenzék és sajtója úgy változtatja felfogását, a mint épen érdekei kívánják. De azt eddig nem tételeztük fel komoly magyar lapról és legkevésbé a „P. N.”-ról, hogy fegyvert adjon egy nép kezébe, mely hétszáz éves ittlété óta soha e hazának teljesen hű s igazán odaadó szeretettel nem adózott; hogy tápot adjon azok izgatásainak, kik eddig is félrevezették a jámbor, becsületes és szorgalmas szász népet, melynek ma már igazán vérévé vált ez az ellenszenv.

A mi ellen maga a „P. N.” évtizedek óta küzd, egy pártpolitikai szempontból irt egyetlen cikkével acélozta önmaga ellen.

Mivel mondott többet Mocsáry Lajos, mint a „Pesti Napló”? Csak annyival, hogy ő az összes nemzetiségeket vette védelmébe szemben a kormánnyal és nemzettel, holott ez csak egy nemzetiséget. És mégis hogy nekiment a „P. N.” is Mocsárynak! — Nem veszi-e észre a „P. N.”, hogy ő most ugyanabban a merdében evez, mint Mocsáry?

Vajjon mivel üldözte a kormány évek óta az erdélyi szászokat? Ezt kellene a „P. N.”-nak megmondani; de ezzel adós maradt, mert nem tud egyetlen mozzanatot felhozni állítása igazolására. Hisz a „P. N.” szászabb lett a szászoknál! Ezek soha sem állították, hogy a kormány őket mint szászokat üldözi. A mi ellen speciálisan mint szászok feljajdultak, az a szász univerzitás szabályzatai megerősítésének megtagadása. A többi panasz a nemzetiségek összessége nevében emeltetett mindig s emeltetik most is, — de nem a kormány által történő üldöztetésért, hanem a kormány és magyar nemzet összessége által tervszerűleg követett magyarosításért.

Ez és semmi más a szászok panasza. Ez az oláhoké is. Minek valók a magyar kulturegyletek? — kérdik mindketten.

Helyesli e nézetet a „P. N.”? A magyar nyelv kötelező bevitele az ország valamennyi

iskolájába, a tanárok s tanítók oklevelei itthon történő megszerzésének kötelezettsége, a magyar iskolák felállítása nemzetiségi helyeken, a hivatalos levelek magyar czímezése, a telekkönyvi beadványok magyar szövegezése, a kir. adóhivatalok követelése magyar nyugták iránt, a bírósági tárgyalások magyar volta: ezek és sok ezekhez hasonlóké képezik a szászok sérelmeit. Semmi más. — Helyesli ezt a „P. N.”?

Mi úgy emlékszünk, hogy eddig ő is kiváló helyet foglalt el azon táborban, mely szemben a szászok örökös panaszával, helyeselte a kormány és nemzet azon eljárását, hogy a magyar államiság bélyegét nyomják erre az államra. És most a „P. N.” halomra dönti egész eddigi magatartását s azt mondja, hogy a kormány üldözi a szászokat.

Bizony kínos helyzetbe jutott a „P. N.”, mely ma-holnap gyönyörködhetni fog benne, mint hivatkoznak a legtulzóbb nemzetiségi lapok reá, valahányszor üldöztetésről lesz szó, melyben a magyarság őket részesíti.

Hiába mosakodnék azután azzal, hogy ő a kormánnyal beszélt, mert csak a vak nem látja, hogy a nemzetiségekkel szemben tanúsított magatartásában a magyar nemzet összessége áll a kormány mögött.

Belföld.

Brassó, okt. 12. (Országgyűlés.) A képviselőház tudvalevőleg október 15-én d. e. 11 órakor ül ismét össze. Az első ülések egyikén báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter be fogja terjeszteni a véderő reformjára vonatkozó javaslatokat. A „Pester Correspondenz” értesülése szerint, ha ezen javaslatok összessége nem kerül mindjárt tárgyalás alá, akkor legalább is az ujonczjutalék meghatározása fog tárgyalatni a legközelebbi időben, habár elkülönítve is a többi véderő-kérdések komplexumától, mivel mérvadó körökben nagy súlyt helyeznek arra, hogy az ujonczjutalék ujonnan szabályozandó ereje már a jövő évben besorozható legyen.

Brassó, okt. 12. (A szeszadó.) Az új szeszadó hatása minden tekintetben kedvezőnek mutatkozik. Így a gazdasági gyárak kedvezményei folytán, 15 szünetelő gazdasági gyár kezd meg újra működését és eddig 71 új gazdasági gyár keletkezett. A pótdó pedig 4 $\frac{1}{2}$ millió forintot jövedelmezett az államkincstárnak.

Külpolitikai szemle.

Brassó, október 12.

A német császár bécsi látogatása és tartózkodása még mindig és még sokáig fog anyagot szolgáltatni a külföldi sajtónak, Németországgal való szövetségünk s a szövetségnek Oroszországhoz való viszonya kommentálására. Azt lehet most már konstatálni, hogy a II. Vilmos bécsi tartózkodása alatt Bécsben történtek, a mint a monarchiában — egyes panszláv körök kivételével — mindenütt osztatlan örömmel fogadtattak, úgy Németország mérvadó politikai köreiből is a lehető legjobb hangulatot keltették.

A „Standard” berlini távirati jelentése szerint Bismarck herceg birodalmi kancellár számos levelet és táviratot kapott fiától, Bismarck Herbert gróftól Bécsből és Budapestről, melyben a legnagyobb örömmel és meglelégedéssel beszél e fogadtatás szíves voltáról, Ferencz József királynak, valamint a magyar irányadó és vezérlő politikai köröknek a német-osztrák-magyar szövetséghez való ragaszkodásáról.

Oroszországban bizonyos csalódást keltettek fel a két császár által Bécsben mondott felköszöntők. — Azt remélték, hogy Vilmos császár, az ő békés érzelmei által vezéreltetve és meggyőződve arról, hogy Oroszország is hasonló érzelmeikkel viseltetik, bizonyos közvetítő lépést tesz Bécsben, Oroszországnak a bolgár kérdésben adandó elégtétel tárgyában, s hogy a bécsi császártalálkozás alkalmával olyasmi nyilatkozat fog történni, a melyből e kísérlet hatására lehet következtetni. E helyett a Bécsben tartott felköszöntők harszias jelleggel bírtak, a mit sajnálnak, mert abból a jövőre várható zavarokra következtetnek.

Az olasz sajtó komoly lapjai a legnagyobb elismeréssel írják a bécsi császár-látogatásról. Az „Opinione” a többi között így szól: „Midőn az osztrák császár, ama hadsereg legfőbb hadura, a mely Sadowánál vereséget szenvedett, a győzők hadseregét, mint a katonai erények mintaképét állította, ebben, nézetünk szerint, egy nagy szív elhatározása nyilvánult. A történelmet nem lehet kitörülni; de idővel, az események multával, eltűnnek a népek köréből a harcok benyomásai s az ezekre való emlékezés — és azt az igazi emberi előhaladás vigasztaló eredményének tekintjük.

Ez a nemes érzület kiváló bizonyítéka, mig az örökös bosszu eszméje lehetetlenné teszi a nemzetek közötti őszinte békekötést és a világ nyugalalmát.”

XIII. Leó pápa, a grenoblei püspök és a Lucien Brun senator által vezetett francia jogtudósokból álló zarándokok fogadtatása alkalmával, Franciaország iránt való rokonszenvének határozott kifejezést adott. A pápa egyuttal azonban ama bánatát is hangsúlyozta, a melyet neki a német császár küszöbön álló látogatásához fűzött magyarázatok okoznak, bár a német kormány tekintettel van a pápa különös helyzetére s ezért a Vatikán halájjára is számíthat.

A bolgár függetlenség. Szentpétervárról jelentik okt. 8 áról, hogy a Szófiából nyert legutóbbi értesítések azt hozzák hírül, hogy a bolgár kormány legközelebb ki fogja kiáltani Bulgária függetlenségét.

Román lapszemle.

•Két tényező nem áll nálunk hivatásának magaslatán, u. m. az államügyészek és a magyar sajtó. Hm! Mondaná erre az öreg obsitos huszár, hát imár odáig jutottunk? Nem kell a dolgot komolyan venni, mert csak a tribunista lap véleménye. S mi a baja, hogy magát missiója magaslatán képzelve oly fennhangon beszél, mint Aesopus meséjében a szekérrudra telepedett legyecské? Mert a magyarok egy idő óta emlékünnepet tartanak október hó 6-án az aradi vértanúk emlékére, mert a magyar sajtó erről az ünnepről és után sokat és melegen ír s mert az államügyészek nem látják meg, hogy mi van írva fehérre fekete betűkkel, holott a Tribunában, Gazetában meg a sorok között is birnak olvasni. Miért nem látják meg a domnu procurorok, államügyészek az „Ellenzék” vezércikkét, a melyben a sorokból is olvashatnak s nem szorulnak be a sorok közé?

Hiszen sajnálja(?) a „Tribuna” is azt a 13 vértanút, mert hát benne is van szív, de hát elvégre is rebellisek(?) voltak az istenadák! Bezzeg, hogy nem emlékeznek meg a magyar lapok azokról a román vértanúkról, a kik 1848/49-ben a trónért és hazáért áldozták fel drága életüket. Por és golyó hány oláh papot és világit pusztított el a császári zárlók alatt! Tehát azoknak is helyet kér a „Tribuna” s ezt komolyan veszi, mert ezek voltak az igazi szent hős vértanúk, kik a szabadságért éltek, haltak, — mi pedig 1849-ben is épen olyan sovenista magyarok voltunk, mint ma vagyunk. Már hogyan ne is lennénk, midőn a magyar kormány annyira el van fogva a magyar államnak magyarosítás által való nemzeti állammá tételével, a mi a Tribunának sehoggy sem áll érdekében. Így aztán ki vagyunk!

A magyar államügyészek, a magyar sajtó és a magyar kormány mind más uton járnak s másképen cselekszenek, mint a „Tribuna”!

Mi lesz ebből, főleg, ha az államügyészek nem mérséklék magukat? Ide is illik, hogy: „magára nem vigyáz, de másnak tud tanácsot adni” a „Tribuna.” Csak önmagát mérsékelje s tapasztalni fogja, hogy milyen derék, szelid emberek azok az államügyészek. Meglátják azok, ne aggódják miatta, a magyar lapokat is, még akkor is, ha nem ajánlja azokat figyelmükbe, a mi nem is valami szép foglalkozás, s úgy hívják, hogy denuntiatio.

A Gazetát sem költötte a golya, hogy ne siessen szidni jobbra-balra azt a magyarosítóságot annak a „Pesti Napló”-nak! Minek is örvendett olyan nagyon, minek hullatott hazafiúi öröm-könyveket a Széchenyi-társulat évi jelentésének olvasására. Ha hullatta, most felszárítja a „Gazeta” a képmutatók és hazugok könyveit.

Ily czimkekkel traktálja a „Pesti Napló” embereit. S mindez csak egy dologért: a magyar nyelvért. Csak ennek terjedéséről ne írának azok a sovenista magyarok, akkor a „Gaz.” épen 110 évig élne harag és bubánat nélkül, de így idő előtt meg kell öszülnie. Mindig csak az a magyar nyelv, az a magyar nemzeti állam, ez már türehetetlen. Ma kik képezik az államot? Unguri de la guvern, azaz a kormányon lévő magyarok. A „Pesti Napló” tehát nem magyar, mert hivei nincsenek kormányon, miért üti tehát a nationalisták hasába a kést azzal a magyarosítással!

Valóságos mulatság olvasni ezt a brassói román lapot, hogyan ataquorezza mindennap a magyar nyelvet s ez nem akarja őt mégis észrevenni. Ne bántuk őket, mert épen ezzel a szélmalom-harccal terjesztik saját táborukban az állam nyelvért.

Hanem van a bánat mellett öröme való anyag is, Hires Bécs városában „Schwarz Gelb” czimű lapra hirdetnek előfizetést, a melynek programja visszaállítani az egységes volt Ausztriát, a tartományok történelmi szabadságának védelme mellett. Tehát olyan formán, mint a szebeni szkupcsina idejében is volt. — Avagy talán, mint 1848 előtt volt, midőn Erdélyben három nemzet s négy vallás üdvözített,

Nem tudjuk, melyiket választja »Schwarz-Gelb« a »Gazeta« is bizalmatlansággal kacskintgat feleje, mert nem tudja, hogy mi van a bekötött zsákban. — Hát mi lenne egyéb, mint lépvezző könnyen hívők megfogására. — Fizess elő s aztán várj, míg ismét felhívlak, hogy fizess!

Czenkalji.

Városi ügyek.

Városi közgyűlés.

Brassó város képviselő testülete rendes közgyűlést tartott szerdán d. u., melyről már röviden megemlékeztünk.

A gyűlésnek nem voltak nevezetesebb tárgyai. Mindazonáltal nagyon tanulságos, bár szomorúan tanulságos volt ez ü. és az elfogultatlan hallgatóra, mert kézzelfoghatólag bizonyították be városatyáink, hogy az érdemet méltányolni nem tudják; hogy a tudományos munka előttük semmi értékkel nem bír.

Egy magában véve csekély jelentőségű ügyben Kärtsch Keresztély városi mérnök oly mély tudományról s szakismeretről tanuskodó, szakértői véleményt adott, mely bármely magasabb szakszerű bírálat alá is bátran volna bocsátható s mégis Brassó város képviselőtestületében az ilyent lekaczagják, semmit érőnek nyilvánítják, a nélkül, hogy valaki felszólalna mellette.

Ez bizony szomorú tapasztalat!

A gyűlés lefolyásáról következőkben tudósítunk.

Brennerberg Ferencz polgármester negyed 4 órakor a gyűlést megnyitván, több kisebb jelentőségű tanácsai előterjesztéssel egyidejűleg jelentette, hogy július hóban a városi accisban 6416 frt folyt be.

Áttérve a tárgysorozatra, Hintz Ernő városi gazda előterjeszté az utcák új megnevezésének és a házak új számozásának ügyét. E szerint elhatározatott, hogy a város pályázat útján 269 utcátáblát szerez be, melyeken minden utca neve magyar, német és oláh nyelven rajta lesz és 3834 házszámot. Ezeknek költsége 2474 frtot tesz ki, miből a táblák 900 frtnyi költsége a város terhére esik, míg az 1533 forint a házszámokért a város által csak előlegeztetik, de a házbirtokosok által a beszerzési áron fog beszédelni.

A tárgysorozat második pontját a kövezet képezte. Az idej költségvetésbe felvett 3000 frtot a tanács nem használta fel, sőt nem is kívánná felhasználni s ezért engedélyt is kért erre a képviselőtől, azzal indokolva a kövezés elhalasztását, hogy amugy is nemsokára (?) vízvezetékkel kell elhelyezni s akkor csak újból felszakítani kellene a kövezetet. A képviselő észrevétel nélkül adta beleegyezését.

A Nagy-utcában lévő régi katonai kórháznak a városi hivatalok elhelyezésére vonatkozó netaláni felhasználhatása tárgyában a városi tanács szakértői véleményt kért az építészeti hivataltól, mely oda irányul, hogy ezen épületnek használhatóvá tétele a mondott célra, 45.600 frtba kerülne, holott 55.000 frtért egész új épület volna emelhető. Ennek alapján a képviselő kimondta, hogy ezen épületet eladni kívánja s ha ez — mint eddig is — nem sikerülne, utasított a tanács azt bérház vagy más alakban jövedelmezővé tenni.

A tárgysorozat negyedik pontját azon válasz képezte, melyet a polgármester adott Kowalter Frigyes interpellációjára, az épülő főreáliskolai telken lévő gyűjtő-csatorna levezetése tárgyában.

Előadó ismertetvén a kérdést, felolvasta egész terjedelmében a városi építészeti hivatalnak több ivre terjedő tudományos alapon, szakszerű és legkisebb részletekig alapos számításokkal készült szakvéleményt, mely szerint ez elégnek tart egy betoncsöves ideigl. csatornát a főreáliskola telkéről a bolonjai róm. kath. temető előtti csatornáig, mert amugy is csatornázni kellvén előbb-utóbb a várost, nem volna helyén most nagy kanális építeni sok költséggel, melyet különben az állam — mint a telek birtokosa — sem tartozik telken állandóan megtérni.

A szakszerű véleményre Kowalter Frigyes bádogos mester felelvén, semmit érő theoretikus munkának mondta, mely a gyakorlatban hasznavehetetlen. (Mikor Kowalter így kicsinyelve bírálta a szakértői véleményt, a képviselő tagjai kedélyesen nevetgéltek.)

Szerinte az építészeti hivatal bűnös mulasztást követett el, mikor a telek felvételénél nem vette bele ezt a csatornát is, egy jogot, mely drága a városnak. Kötelezni kellett volna az államot e csatorna jókarban tartására. Szólok nem olyan nagy tudós ugyan, mint a városi mérnök, de tudja, hogy az ő számításai semmit mondók s óva a képviselőt az ideiglenességlől, egy rendes nagy kanális építését javasolja, melyet elvégre az állam köteles eltérni.

Kärtsch Keresztély városi mérnök vonatkozván Kowalter megjegyzéseire, többek közt azt felelte neki, hogy a ki nem ért a tudományos számításokhoz s

nem tudja, hogy azok minő alapon készülnek, ne is bírálja azokat, mert nem érti.

A képviselő végül elfogadta a tanács indítványát.

A következő pontot a polgármesternek azon válasza képezte, melyet a Nagy István-féle építkezés tárgyában („Európa« szálloda hátsó része) Schnell Károly ügyvéd intézett hozzá s melyet s képviselő tárgysorozatra kitűzni határozott.

Ennek alapján felolvasatott a városi építészeti hivatal jelentése, mely kiemeli, hogy Nagy Istvánnak az építési engedély szabályszerűen adatott azon hozzáadással, hogy az építési vonal ott még megállapítva nem lévén, az épület előtti kert rácsolatának helye később fog megállapítani. A mi pedig azt illeti, hogy Nagy I. feltöltötte az utat, ezzel nem csak kárt nem okozott a városnak sőt ellenkezőleg anyagi hasznot, (nagy nevetés) mert ingyen töltötte fel azt, mit később szabályozási terv szerint pénzen kellett volna tenni a városnak (nevetés).

Végül a mi az út elzárását s az építési anyagok szállítását illeti, arra nézve megjegyzi a jelentés, hogy az út elzárva nem volt s az anyagok hátul lévő szállítót azért kellett engedélyezni, mert ha a klastrom utcán át történik, hol naponként ezernyi ember jár, ott közlekedési zavart idézhetett volna elő s különben a hatóság tartozik a felek érdekeire is figyelemmel lenni, ez esetben pedig, ha elől a klastrom-utcán át történik a szállítás stb., úgy aligha kapott volna a szálloda vendégeket.

Schnell Károly úgy találja, hogy interpellációjára főkérdésére nem kapott feleletet. Ő maga is azon a véleményen van, hogy a hatóság tartozik a felek érdekeit is óvni, de nincs rendjén, ha a hatóság tulságig elnéző az összlakosság hátrányára, mint történt a Nagy István-, Fleischer- s másféle építéseknel, hol he-tekig és hónapokig foglalták el az utat s veszélyezteték a közlekedést. Végül sürgeti a várfal mögötti vonal megállapítását.

A polgármester azon megjegyzése után, hogy a városkapitányság jövőre gondoskodni fog, nehogy az említettekhez hasonló visszaélések elkövetessenek, a képviselő a tanács indítványa alapján elhatározta, hogy a polgármester feleletét tudomásul veszi, hogy a várfal mögötti építési vonal megállapítására a tanács javaslatot terjesztse elő s végül, addig, míg ez megállapítva nincs, Nagy István véglegesen ne építhesen oda semmit, legfeljebb ideiglenesen az eddig birt telekre egy kertcskét.

Több, még kisebb jelentőségű ügy elintézése után a polgármester berekesztette az ülést.

Országos iparos-szövetkezet.

Az országos iparegyesület ipartestületi szakosztálya f. hó 9-én tartotta a nyári szünidők után Ráth Károly elnöke alatt első ülését, melyen a fővárosi ipartestületek hivatalos küldöttei részt vettek. Az elnök jelentést tett az ipartestületek országos központi bizottságának a magyar delegációhoz intézett és a hadfelszerelési szállítási decentralizációjára vonatkozó kérényéről. Elmondta, hogy a szegedi ipartestület mozgalmat indított egy országos szállító-szövetkezetnek megalakítása céljából.

De a szövetkezet szervezete oly bonyodalmas és költséges alapokra van fektetve, melyek mellett nem volna lehetséges a hadügyi kormányzat által kívánt vállalkozói feltételeknek megfelelni. Az elnök kíváncsúnak találta, hogy az országos iparos egyesület vajban foglalkozzék a kérdéssel. Dr. Horváth János iparhatósági biztos azt indítványozta, hogy hívja fel a szakosztály az iparegyesületet, hogy a további intézkedések tekintetében a szegedi bizottsággal karöltve járjon el. Mudrony Soma felemlíti, hogy e téren az iparegyesület már sikereket ért el. Hogy a közös hadsereg felszerelési szükségletei — a fegyverzet kivételével — már rég 30 százalék erejéig, a honvédség szükségletei pedig egészben a magyar ipar által, habár nagyiparos konzorciumok útján, állítatnak elő, az első sorban az egyesületek folytonos szorgalmazásainak eredménye.

Ujabb is megtették a szállítási decentralizáció érdekében az elnök által is már említett lépések, de az országos iparegyesületnek sem hivatásával, sem pozíciójával nem fér az össze, hogy az iparosokat népszerű és hangzatos, de a visznyoknál fogva meg nem valósítható ígéretekkel félrevezesse és őket céltalan kiadásokra ösztökélje. Mihelyt ismeretes az az alap, a melyen a hadügyi kormányzat hajlandó a kisiparnak koncessziókat tenni, a szövetkezési szervezkedés és a szabályzatok gyakorlati összeállítása két hét alatt keresztül vihető, az ország érdekelt iparos köreiben vá-razásokat keltő minden hűhó nélkül.

Madary Gábor szerint minden lehető megtörtént hivatott oldalról a kisipar bevonása érdekében.

Többek hozzászólása után a szakosztály elhatározta, hogy megkeresi az igazgatószágot, hogy sürgősen lépjen érintkezésbe a közös hadügyi kormánylyal és szerezzen értesülést a tervbe vett intézkedések felől. Ha a hadügyi kormányzattól nyerendő értesülések alapot nyújtanak az országos szövetkezésre, egy Ráth K., Mudrony S., Walser Jakab, Török György, Dulez Antal, Takács István, Horváth János és Gelléri Mór tagokból álló bizottság

fogja a hadfelszerelési vállalkozások céljából szervezendő orsz. szövetkezet tervezetét kidolgozni.

Eddig szől budapesti tudósításunk. Igen örvendünk, hogy a szegedi iparos-gyűlésről és azon mozgalmáról táplált véleményünk — melynek nyílt és észinte kimondásáért iparosaink egy része meg is neheztelt — legilletékesebb helyről, az országos iparegyesület részéről, nyert megerősítést.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Lapunk t. olvasóit kérjük tisztelettel, sziveskedjenek beküldeni hátrálékaikat s új előfizetéseiket, mert a lap fentartása óriási dídotokat igényel, melyeknek mi is csak úgy felelhetünk meg, ha a t. előfizetők pontosan küldik be díjaikat, mit ismételtlen kérnénk tisztelettel.

Hivatalvesztésre ítélt adószedő. Tiesz János brassy városi adószedő egyrészt szabálytalan, másrészt hűlen kezelés miatt mintegy két év előtt felfüggesztetett hivatalától. Óriási anyaghalmozat kellett feldolgozni. Most az alispán ítélt ez ügyben: hivatalvesztésre ítélt Thiesz Jánost. Az ítélet ellen úgy az elítelt, mint Brassó város közönsége is fellebbezett. Utóbbi azért, hogy az ügy egyuttal tétessék át a büntető bírósághoz.

Közbághid. Végre megtörtént az első lépés a közbághid kérdésében is. Az alispán megengedte, hogy a volt Türk-féle telekre építtessék a közbághid, fentartva azonban a városnak az elsőégi jogot, hahogy arra a helyre és azon terv szerint építeni akarna.

Adakozás. Ifj. Perczel Mór emlékére teendő alapítványra Szabó Sándor urtól 1 frtot vettünk. Ezzel gyűjtésünk összege 75 frt.

Tanulmányút Konstantinápolyba. A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület“ idei november hó közepe táján kirándulást tervez Konstantinápolyba. Az utazás rendkívül mérsékelt áron, Románián át fog történni s körülbelöl egy hetet igénybe venni. A jegyek azonban a visszautazásra 30 napi érvényességűek lesznek. A kirándulóknak alkalom fog nyújtani, hogy Románia, mint Bulgária nagyobb városait is megtekinteni. Ugy az utazás ideje, mint a részletes program és ár a jövő héten meg fog jelenni. Nagyon kíváncsúnak volna azonban, hogy addig a jelentkezések, illetve előjegyzések eszközöltesse. Az utazásban nem egyetli tagok is részt vehetnek. A m. kir. államvasutak N.-Várad—brassói vonalrészén lévő állomásokról 50%-kal mérsékelt csatlakozó jegyek fognak kiadni. Tekintettel arra, hogy ezen utazás rendkívül élvezetesnek és tanulságosnak ígérkezik, óhajtható volna, ha különösen az erdélyi részekből jelentkeznek sok résztvevő. Jelentkezések eszközölendők, akár szóban, akár írásban a brassói kereskedelmi és iparegyesületnél Brassóban.

I. Vilmos császár emlékszobra. A majna-frankfurti lakosság elhatározta, hogy önkéntes gyűjtés útján emlékszobrot állít I. Vilmos császárnak. A szoborra 200,000 márkát akarnak összegyűjteni. A szobrot a város legnagyobb terén óhajtják felállítani.

Egy pap öngyilkossága. Nyitráról távirják a „P. Lloyd“-nak a következőket: Dezső Adolf püspöki könyvtárnok 10-én este elmeháborodási rohamban egy asztalkendővel segítségével felakasztotta magát a püspöki könyvtárban. A segítségül hívott orvos már csak a halál beálltát konstatálhatta.

Táviratok.

Róma, október 13. (A „Brassó“ ered. távirata.) A német császár tegnap meglátogatta a pápát, a ki dolgozószobájába kísérté őt, hol tanuk nélkül hosszabban beszélgettek, mire Vilmos a Quirinálba visszatért. Itt diszebed volt, melyen Umberto király üdvözölte Vilmos császárt, mondván: »Ama nagy nemzet fejének Rómában létele, melyhez engem régi, szilárd barátság fűz, újabb záloga a frigynek, melyre Európa békéje, népeinek javára léptünk.« Erre Vilmos császár így válaszolt: »Történetünk hasonlósága involválja e két nép folytonos együtthaladását ez egység fentartására, mely legbiztosabb záloga a békének.« Poharát a király családja és a vítez olasz hadseregére emelte. — Vilmos császár Krispi miniszterelnöknek a fekete sas-rendet adományozta; Umberto király Vilmos császárnak a Savoyai katonai rend nagykeresztjét, Olaszország legnagyobb katonai kitüntetését ajándékozta.

Kolozsvár, okt. 13. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Az E. M. K. E. választmányi ülésében tiltakozásai olvastatik fel Pozsony város polgármesterének átirata, melyben ez a közművelődést csak czégnek nevezi s az egyet felhívását visszautasítja. Az egyesület Pozsonyba tiltakozó átiratot küldeni határozza.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. október hó 13-án.

Római papirpénz à 20 frankos	9.40 vétel	9.42 eladás
ezüstpénz à 20	9.30	9.35
Napoleon d'or (aranypénz)	9.61	9.63
Török lira	10.90	10.92
Arany	5.75	5.80
Orsz. papírrubél	129.—	130.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 11,387. — 1888.

Hirdetmény.

A helybeli m. kir. honvédség mintegy 60 legényének a következő téli időtartamra s esetleg további elszállásolására alólírt városi tanács részéről egy ezen célra alkalmas laképület kerestetik hárbe vételre és pedig legalább f. évi november hó 1-től a jövő és szent-György napjáig esetleg még tovább is.

Ez iránti bérájanlatok a városi gazdasági hivatalhoz (Nagy-utca 515/b. sz. II. emelet) csüörtörtökön, október hó 25-éig a bérösszeg megjelölésével benyújtandók.

Brassó, 1888. október 10-én.

1—2. A városi tanács.

Ad 6775. — 1888. tllkvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. járásbíró-ág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az *Albina hitel- és takarékpénztár* végrehajtónak *Reiner János* végrehajtást szenvedő elleni 800 frt tökekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó város határára fekvő a brassói 6582. sz. telekjegyzőkönyvben A + 6599. és 6602. hrszámú ingatlanokra az árverést 1009 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi október hó 22-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át végrehajtató és képviselője kivételével készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban óvadékképes értékpapir letenni, az 1881. évi LX. t.-czikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1888. július hó 28.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.
Kovács, egyes bír.

Brassó vármegye alispánjától.

Ad 9762. — 1888. számhoz.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatósága közigazgatási és gyámhatósági hivatalainak 1889. évi költségvetési előirányzata az állandó választmánynak mai napon tartott ülésében hozott határozata folytán az 1886 évi XXII. törv.-czikk 17. §-a értelmében közszemlére kitétetett és 15 napon át a hivatalos órákban az alispáni hivatal kiadójában mindenki által betekinthező.

Brassó, 1888. október 5-én.

A kir. tanácsos alispán helyett

Tompa Sándor,
főjegyző.

1—2

Szám 10153 — 1888.

Hirdetmény.

Ezennel köz tudomásra hozatik, hogy Brassó városa Erdélyben a területén fekvő bükk-, tölgy-, lucz- és jegenyefenyő erdejének évi anyagterményét, 8735 tömkméter tiszta fő eszközöknek és 20 865 tömkméter korongfának, továbbá Törösvár területén fekvő bükk-, lucz- és jegenyefenyő erdejének évi terményét 1640 tömkméter tiszta eszközöknek és 4550 tömkméter dorongfának kihasználását, a nagyméltósági m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumhoz jóváhagyás végett felterjesztett végleges üzemtervek alapján, az első, esetleg második fél használati időszakra és pedig a város területén a városi pagonyban 1886. évtől 1895. esetleg 1906-ig; a város területén a Tömösi pagonyban és a Törösvári területen az 1887. évtől 1896. esetleg 1906-ig, versenytárgyalás alá bocsátani szándékozik.

A verseny- és szerződési feltételek a városi erdészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban betekinthezők.

Az 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok az 1888. évi november hó 15-én délután 11 óráig a polgármesterhez Brassóban benyújtandók s az ajánlatok a vá-

ros Törösvári terület erdejére nézve tömkméterenként átlag számmal és szóval, a fa nemének megnevezése mellett azon nyilatkozatot kell, hogy tartalmazzák, miszerint ajánlattevő a versenyei és szerződési feltételeket ismeri és ezeknek magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlatokhoz az egy évi anyagterményért felajánlott összegnek 10% mint bánatpénz csatolandó s abban ajánlattevőnek neve és lakása tisztán kiírandó.

Az ajánlatok f. évi november hó 15-én délután 5 órakor a polgármesternél nyitnak fel.

Brassó, 1888. szeptember 27.

(342.) 1—3 A városi tanács.

Hirdetmény.

Alólírt tömeggondnok közhírré teszi, hogy a **Tóth József** csődtömegéhez tartozó áruk és bolti berendezések f. 1888. é. október hó 17-én és következő napjain kir. közjegyző közbejövetele mellett 200 firtos csoportokban a becsáron, vagy azon felül a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett szabad kézből eladtnak.

Brassó, 1888. október hó 4-én.

A hitelező választmány megbízásából:

Harmath Lajos,
ügyvéd, tömeggondnok.

Szám 213. — 1888. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törvényezikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bcsi kir. bíróságnak 145,993./1888. szám a. kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbíróság 7444.1888. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán *Maschner Gyula* javára a brassói asztalos társulat ellen 58 frt 40 kr tőke, ennek 1887. évi május hó 28-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 12 kr. perköltség követe és erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 650 frt 40 kr becsült ingóságok u. m. butor készletek nyilvános árverés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 7248. — 1888. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Brassó belváros az asztalos-társulat raktár helyiségén leendő eszközölésére 1888. évi október hó 15-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik, és ahoz a venni szándékozik ezen oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adni; a netaláni elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján, az árverés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1888. okt. 2.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

Aviso!

Melylyel a n. é. közönségnek szives tudomására hozom, hogy **férfi-ruhaüzletem**

szövetraktárát

Klastrom-utca 11. sz. a.

teljesen és ujonnan rendeztem s ajánlom magam mindennemű férfi-ruha elkészítésére rendkívül olcsó áron. Szükség esetén nadrágot 8 óra, nadrágot s mellényt 12 óra, teljes öltönyöket 24 óra alatt szállítok.

Szives tömeges megrendelést kéré kiváló tisztelettel

Schwarze A.

Brassó, Klastrom-utca 11.

Szám. 4348 — 1888.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járásban a szász-kézd körorvosi állomás lemondás következtében üresedésbe jővén arra ezen pályázat nyitattik.

A körorvos székhelye Szász Kézd községében.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

község. Ezen körbe tartoznak: Héjjasfalva, Fehéregyháza, Szász Dálya, Sárpaták és Volkány községek.

Fizetése: Orvostudornak 500 frt.
Sebésznek 400 frt.

Székhelyen minden beteglátogatásért 30 kr, székhelyen kívül a körhöz tartozó községekben az elő beteglátogatásért 2 frt s ha ugyanazon alkalommal több beteget is látogat, minden további beteg után 30 kr. látogatási díj jár.

Ragályos betegségeknek az ingyen kiszolgáló fuvaron kívül más díjazást nem illeti meg.

Felhivatnak pályázni kívánók, hogy az 1886. évi XXII. t. cz. 74. §-ához képest felszerelt kérvényeket hozzám beárrolag f. évi október hó 20-ig adják be, mivel a később érkező folyamodások figyelembe nem fognak vétetni.

Választási határnapul október hó 22-én d. e. 10 órája Sz.-Kézd községében a község házához tüzetik ki.

Segesvár, 1888. szept. 29.

A keresdi járás főszolgabírója
Fodor Lázár,
főszolgabíró.

(340) 1—1

A dr. Otrobán Nándor tulajdonát képező

„Első magyar petrolgyár“

irodájában (Brassó, Nagy-utca 488. sz.) gyári árban kapható elsőrendű, — ugyszintén szalonpetroleum is hordókban és kőkorsókban.

295 15

Sz. 649. — 1888.

Árlejtési hirdetmény.

A Szentágotha-ujegyházi utvonalon lévő Hirla-hid újból építése 10797 frt 61 kr. tizezerhatszázkilencvenhét forint 61 kr. erejéig engedélyeztetett.

A fennirt munkákat foganatosításának biztosítása céljából f. évi október hó 22-ik napján d. e. 10 órakor alólírt-nak hivatali helyiségében zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik.

Versenyezni szándékozik felhivatnak hogy 5% bánatpénzzel ellátott bélyeges írásbeli zárt ajánlataikat a fennirt időig adják be annyival is inkább mivel a később érkező ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

A műszaki műveletek és részletes feltételek a hivatalos órák alatt hivatali helyiségembe bármikor megtekinthetők, és épen ezért versenyezni kívánók kötelesek zárt ajánlataikban beírni, hogy a feltételek

lekről tudomásul bírnak és azoknak magukat mindenekben kötelezőleg alávetik.

Segesvár, 1888. évi szeptember 29.

Nagy-Küküllővármegye alispánja.
(341.) 1—1. Szoboszlai.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy.

Fülmulhatatlan étvágyhiány, gyomorgöngyösség, rozslatú lélekzet, felfúvódás, savanyu felbőftetés, kolika, gyomorhurut, gyomorfájdalom, homok- és daraképződés, túlságosan nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha a gyomortól ered), gyomorgörös, székszorulás, a gyomornak étellekkel és italokkal való túlterhelése, gilliszták, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 40 kr., kettő palack 70 kr.

Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Kremserben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeléül minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és minden üveghez mellékelni használati utasítást meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremserben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özvegye, Kellemen Ferencz a »Fehér templom«-hoz; Kugler E. a »Higea«-hoz czimzett és Schuster L. K. gyógyszerárában; — Fogarason Bildner, Hermann gyógyszer.; Földvártn Schneider Vilmos gyógyszer.; Köhalomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszer.; Sepsik-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél; Tusnádon Dobay Lajos gyógyszerárában. (84) 20 — 25

A legjobb

brünni szöveteket

szállítja gyári áron a

SIEGEL-IMHOF

posztógyári raktár Brünnben.

Egy elegáns őszi- vagy téli

férfi-öltönyre

elég egy szelvény 3-10 mtr, vagyis 4 bécsi rőf hosszaságban.

Egy szelvény ára:

4-80 frt közönséges,
7-75 » finom, (02-9818)
10-50 » finomabb,
12-40 » legfinomabb

valódi gyapjuból.

Ezenkívül kaphatók legnagyobb választékban: selyemmel átszőtt kamarnok, felső-kabát szövetek, palmerstonok és boy télikabátokra; loden, vadászok és gazdák számára, peruvienne és tosking salonoruhák, szövet-k női ruhák számára stb.

Jó árúért és pontos kiszolgáltatásért kezeség.

Minták ingyen s bérmentve.

Szives tudásul!

Brassóban a már 33 év óta fennálló, a magas miniszterium által engedélyezett Vautier-féle (Votyé-fele) magán-leánynevelő intézetbe minden időben felvételtnek növendékek a következő feltételek mellett:

1. Az intézetben lakás, teljes ellátás s az alább elősorolt kötelezett tantárgyakban való oktatásért fizet egy tanuló 25 frtot havonként.
2. A nem kötelezett tantárgyakban való oktatás díja a belépéskor külön állapittatik meg.
3. Kik nem az intézetben laknak (künlakók), azok annyi havi tanpénzt fizetnek, a mily mértékben veszik igénybe a tantárgyak tanítását.
4. Szerényebb viszonyok között élő uri családok gyermekei, vagy ha egy családból két-három növendék lép az intézetbe, részben díj-elengedésben részesülnek.
5. A belakóknak magukkal kell hozniok: 6 inget, 6 gatyát, 6 pár haisnyát, 3 szoknyát, 4 háló kahátkát, 1 mádráczot, 4 lepedőt, 2 párnát, 4 párnahéjat, 1 paplant, 2 törülközőt, 2 asztalkendőt, 1 rend evőeszközt, 1 kávé csészét kanállal, 1 ivópoharat.

6. Kötelezett tantárgyak:

1. Hittan.	8. Történelem.
2. Magyar nyelv.	9. Természetrajz.
3. Német nyelv.	10. Természettan.
4. Román nyelv.	11. Szépirás.
5. Francia nyelv.	12. Rajz.
6. Számtan.	13. Kézi munka.

7. Nem kötelezett tárgyak:

1. Angol.	4. Ének.
2. Olasz nyelv.	5. Tánc és tornászat.
3. Görög nyelv.	6. Úszás.

Jegyzet. Intézetemben van egy francia, egy angol, egy magyar és német társalgónő, kik mindannyian tanítással is foglalkoznak; továbbá egy magyar, egy német, egy román, két zongora, egy ének és egy olasz férfitanóróval rendelkesem.

Brassó, 1888. szeptember hó.

Tisztelettel

VAUTIER,

intézet-tulajdonosnő, az arany érdemkereszt birtokosa.

(344) 1 3